

τοῦ μέτρου, εἰς τὴν δόπιαν προσαρμόζει διάφορα πτερά, διὰ νὰ μὴ διακρίνεται ἡ ὁπῆ, καὶ εἴτα ἀρχίζει νὰ τὴν ὑπερπηδᾷ, ώς νὰ ἥναι ἀθλητής « ἄλματος ὑπὲρ τὰ ἐσκαμψένα ».

Τὸ καναρίνι, ώς γνωστόν, ἐντείνει ἔτι μᾶλλον τὸ ἄλλως εὐχάριστον ἄσμα του, ὅσον βλέπει πλησίον του ἀνθρώπους συνομιλοῦντας. Διὰ νὰ τὸ κάμῃ κανεὶς νὰ σιωπήσῃ, ἀρκεῖ νὰ τοποθετήσῃ ἐντὸς τοῦ κλωβοῦ του μικρὸν καθρέπτην. Τὸ φιλάρεσκον πτηνὸν παύει διὰ μιᾶς τὸ κελάδημα καὶ ἀρχίζει νὰ κατοπτρίζεται.

Τὰ παραδείσια πτηνὰ τῆς Νέας Γουϊνέας πλέκουν στέμματα καὶ γιρλάνδας πεποικιλμένας μὲ διάφορα ἄνθη, καὶ δι' αὐτῶν κοσμοῦν τὸν νυμφικόν των θάλαμον.

ΕΥΘΥΜΟΙ ΣΤΙΧΟΙ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΜΟΥ

*Ζ γυναῖκα μον, σὰν κούκλα μὲ τὸ νέο της φουστάνι,
στὸν περίπατο σὰν βγαίνῃ εἰδες νάξι ποῦ τὸ κάνει ;
« Προσκυνῶ » τῆς λέει ὁ ἔνας. « Λοῦλος σας » τῆς λέει ὁ ἄλλος.
καὶ ἐγώ, ὁσάν μεγάλοι
τῆς Εὐρώπης διπλωμάτης,*

*ἀγτιχαιρετῶ τοὺς φίλους συμπεριπατῶν σιμά της.
— Γυναικούλα μον, ποιός εἶναι ὁ ξαρθός μὲ τὰ μουστάκια ;
— Παίζαμε μαζί, μοῦ λέει, ὅταν εἴμαστε παιδάκια.
— Άμ, αὐτὸς ὁ μαυρογένης ;
— Αὐτὸς εἶναι ὁ κουμπάρος τῆς κουμπάρας τῆς Ἐλένης.
— Καὶ αὐτὸς ποῦ περιπατάει σὰν μονλάρι ποῦ κλωτσάει ;
— Μοῦ τὸν είχαρε συστήσει τελενταίως σ' ἔνα τοαύ.
— Μὰ κι' αὐτὸς πῶχει βαμμέρα τὰ μουστάκια καὶ τὰ γένεια ;
— Οὕφ ! λογαριασμούς γυρεύει ! Δέν εἶναι δική σου ἔννοια.
Byάνε 'ς ὅλους τὸ καπέλλο,
καὶ ποιέ εἶνε, καὶ τί θέλουν, νὰ μὲ ἐρωτᾶς δὲν θέλω.*

*Μωρέ, κόσμο ποῦ γγωρίζει ἡ γυναῖκα μον αὐτή !
Πῶς δὲν τοῦ ἔρχεται ιδέα νά με βγάλῃ βουλευτή !*

† Γ. ΜΟΛΦΕΤΑΣ